

Netrubte, vojáci - Vondráčková, Helena

Noc padá na podloubí,
stíny se prodlouží,
s měsícem tma se snoubí
zrovinka nad louží.

Noc padá na podloubí
a den se vytrácí
a někde v dálce troubí
vojáci.

Netrubte, vojáci milí,
netrubte alespoň chvíli,
co jste to za hráče,
že je mi do pláče,
vojáci, rejtaři bílí.

Přijďte k nám, vojáci, za dne,
trubače neberte žádné,
mám z toho troubení
srdce jak z kamení -
bojím se, který z vás padne.

Noc padá na dláždění
až je to k nevíře,
světlo se ve tmě mění
v oblouku vikýře.

A z dálky do tmy tmoucí,
smutná a jásavá
křídlovka srdce rvoucí
vyhrává.

Netrubte, vojáci milí,
netrubte alespoň chvíli,
co jste to za hráče,
že je mi do pláče,
vojáci, rejtaři bílí.

Přijďte k nám, vojáci, za dne,
trubače neberte žádné,
mám z toho troubení
srdce jak z kamení -
bojím se, který z vás padne.